

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/31/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015200460
Dátum vydania rozhodnutia: 28.08.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015200460.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: U. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., právne zastúpený: JUDr. Peter Schmidl, advokát so sídlom Záhorácka ul. 11/A, Malacky, proti žalovanému (sťažovateľovi): Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova č. 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. KM-OLVS-95/2014/OPK zo dňa 18. februára 2015, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/67/2015-54 zo dňa 15. júna 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/67/2015-54 zo dňa 15. júna 2017 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím sťažovateľa č. KM-OLVS-95/2014/OPK zo dňa 18.02.2015 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) bol zamietnutý žalobcov rozklad a potvrdený personálny rozkaz ministra vnútra SR číslo: 266 zo dňa 20.11.2014 (ďalej len „prvoinštančné rozhodnutie“), ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 73/1998 Z. z.) prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ Slovenskej republiky, dôvodiac tým, že dňa 10.06.2014 asi o 23:35 hod. v čase mimo výkonu služby ako vodič osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia ev. č. G. v obci Kúty na O. pred rodinným domom č. XXX cúval z miesta ležiaceho mimo cesty, pričom nedal prednosť v jazde motocyklu zn. Honda bez evidenčných čísel, ktoré po ulici v smere od železničnej stanice viedol G. F., ktorý po strete s vozidlom spadol na zem a utrpel zranenia s celkovou dobou liečenia 2 - 4 týždne a 7 - 10 dní mal narušený obvyklý spôsob života. Po nehode žalobca spolu s otcom premiestnili obe vozidlá a asi o 02:00 hod. sa na výzvu príslušníka odd. dopravných nehôd ODI OR PZ v Senici odmietol podrobiť dychovej skúške na prítomnosť alkoholu s odôvodnením, že bol doma, dal si pivo a motorové vozidlo Škoda Octavia nevedol a odišiel z miesta dopravnej nehody nereagujúc na výzvy polície.

2. V odôvodnení sťažovateľ uviedol, že zo spisového materiálu bolo dostatočne zistené, že žalobca sa dopustil protiprávneho konania zakladajúceho dôvod jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ, ktorým bolo zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. K vzneseným námietkam uviedol, že ich nebolo možné akceptovať, služobný orgán v konaní postupoval v zmysle zákona, vychádzal z riadne zisteného skutočného stavu veci a žalobcovi bolo preukázané spáchanie protiprávneho konania zakladajúceho dôvod jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka PZ. Spáchanie protiprávneho konania bolo žalobcovi zákonným spôsobom preukázané, v konaní boli použité dôkazy získané v súlade s právnymi predpismi a prvostupňové rozhodnutie spĺňalo všetky zákonné náležitosti.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 191 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zrušil preskúmané rozhodnutie a vec vrátil sťažovateľovi na ďalšie konanie z nasledujúcich dôvodov:

- ustálenie dôvodu pod bodom 1/ skutku kladeného za vinu žalobcovi, t. j., že bol vodičom motorového vozidla, ktoré spôsobilo dopravnú nehodu a potom, že by sa z listinných dôkazov v administratívnom spise sa nachádzajúcich nadriadený mohol hodnoverne dozvedieť, t. j. že zistil dôvod jeho prepustenia už v mesiaci jún 2014, jednoznačne nevyplýva.

- o časti skutku (dôvode prepustenia) uvedeným pod bodmi 2/ a 3/ sa musel nadriadený dozvedieť a musel ho zistiť už v priebehu mesiaca jún 2014, bezprostredne po nehode (11.06.2014) a od tohto dátumu mu začala aj plynúť dvojmesačná prekluzívna lehota, v ktorej mal povinnosť vydať personálny rozkaz o prepustení žalobcu zo služobného pomeru a potom je namieste uzavrieť, že nadriadený nerozhodol o prepustení žalobcu zo služobného pomeru riadne a včas, čím došlo k zániku práva z dôvodu jeho nevykonania v stanovenej lehote (§ 254 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z.).

- v ďalšom konaní bude na žalovanom, aby sa riadne vysporiadal s tým, či bolo možné postupovať voči žalobcovi v personálnom konaní aj bez hodnoverného zistenia nadriadeného o tom, že žalobca bol vodičom predmetného motorového vozidla, účastného na dopravnej nehode (z administratívneho spisu vyplýva, že sa o tom dozvedel dňa 26.09.2014), resp. či žalobcove konanie spočívajúce v odmietnutí podrobiť sa dychovej skúške na prítomnosť alkoholu a premiestnení vozidiel účastných dopravnej nehody pred príchodom polície bolo takým previnením, za ktoré bolo možné bez ďalšieho začať voči nemu personálne konanie o jeho prepustení zo služobného pomeru alebo nie a takýmto by bolo iba v spojení s uvedenými dvoma skutkami (odmietnutie podrobiť sa dychovej skúške na prítomnosť alkoholu a premiestnenie vozidiel účastných dopravnej nehody pred príchodom polície).

- uznesením Okresnej prokuratúry Senica z 10.11.2014, bolo zrušené uznesenie o vznesení obvinenia žalobcovi z dôvodu nedostatočných dôkazov ohľadom odmietnutia dychovej skúšky na alkohol žalobcom (prečin podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona), ako aj vznesenia obvinenia za prečin podľa § 158 Trestného zákona, t. j. zavinenia dopravnej nehody konkrétnou osobou. Nebolo však spochybnené, že vodičom motorového vozidla Škoda Octavia v čase dopravnej nehody bol žalobca, ale to, či dopravnú nehodu zavinil výlučne on. Preto záver trestného konania nemôže mať vplyv na personálne konanie v otázke vodiča motorového vozidla v čase dopravnej nehody.

- z obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného nevyplýva, že by došlo pred vydaním napadnutého rozhodnutia k zasadnutiu osobitnej komisie ministra vnútra SR a na jej základe - návrhu by bolo pristúpené k vydaniu napadnutého rozhodnutia, čím síce nebol naplnený postup žalovaného v zmysle § 244 zákona č. 73/1998 Z. z., avšak podľa súdu takáto vada sama osebe nie je takého charakteru, že by mohla spôsobiť nezákonnosť tohto rozhodnutia.

- odôvodnenie rozhodnutia žalovaného poskytuje dostatočný základ na jeho vecné preskúmanie. Skutočnosť, ku ktorým správny orgán dospel na základe svojej zákonom povolenej voľnej úvahy, boli v rozhodnutí dostatočne odôvodnené. Vznesej námietke nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia nie je možné prisvedčiť.

- správne orgány v dostatočnom rozsahu zistili skutkový stav, ktorý im umožnil vec náležite posúdiť a taktiež súd nezistil ani rozpor zisteného skutkového stavu vo veci s administratívnym spisom.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti/stanoviská

A)

4. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že:

- vidí pochybenie súdu v nesprávnej právnej úvahe a zároveň rozpor, keďže na jednej strane súd uvádza, že skutočnosť, ku ktorým správny orgán sú dostatočne odôvodnené, na strane druhej súd tieto skutočnosti spochybňuje a uvádza, že môžu mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

- preskúmané rozhodnutie je náležite odôvodnené a preto sa ho v plnej miere pridrižiava.

- dôvodom zrušenia uznesenia o vznesení obvinenia žalobcovi boli skôr procesné chyby vyšetrovateľa a dôkazná núdza na vznesenie obvinenia. V konaní o prepustení si však nadriadený zabezpečil dôkazy vlastným šetrením a výsluchmi osôb. Toto konanie netrpí na rozdiel od trestného konania žiadnu dôkaznou núdzou.

- dôsledným vyhodnotením uvedených dôkazov jednotlivo i v ich vzájomných súvislostiach bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech žalobcu dospel nadriadený k záveru, že tento porušil služobnú prisahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

- ponechanie žalobcu v služobnom pomere by preto bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, predovšetkým záujmu na svedomitom plnení základných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ.

- napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade s právnymi predpismi na základe presne a úplne zisteného skutočného stavu veci a v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z. z.

5. Z uvedených dôvodov navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žaloba sa zamietá.

B)

6. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že v predmetnej veci sťažovateľ absolútne nerešpektuje preukázané a zdokumentované fakty, ktoré napokon boli konštatované a nevyvrátiteľne potvrdené už v predchádzajúcom konaní, a vo svojom rozhodnutí sa o ne opierať aj súd, pričom v konaní sťažovateľa ide o závažné procesnoprávne neodstrániteľné nedostatky odhliadnuc už od faktografického skresľovania reálnej situácie. Stanovisko sťažovateľa považoval za arbitrárne, nepreskúmateľné a obhajujúce právne neobhájiteľné konanie v rámci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu SR

7. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podala oprávnená osoba včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 S.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačná sťažnosť je dôvodná a preto rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28. augusta 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 191 ods. 1 písm. S.s.p., správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak

g) došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.

Podľa § 139 ods. 2 S.s.p., v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

8. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým správny súd zrušil preskúmané rozhodnutie a vec vrátil sťažovateľovi na ďalšie konanie. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti na prvom mieste namietal, že vidí pochybenie súdu v nesprávnej právnej úvahe a zároveň rozpor, keďže na jednej strane súd uvádza, že skutočnosť, ku ktorým dospel správny orgán sú dostatočne odôvodnené, na strane druhej sú tieto skutočnosti spochybňuje a uvádza, že môžu mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Túto námietku súd vyhodnotil ako dôvodnú.

9. Kasačný súd poznamenáva, že najdôležitejšou časťou odôvodnenia akéhokoľvek rozsudku je tzv. právna veta, t. j. právny názor konajúceho súdu, ktorý odôvodňuje výrok a ktorý musí korešpondovať s výrokom a musí umožniť každému pochopiť, prečo konajúci súd vo veci rozhodol tak, ako rozhodol. Pri nedostatku právnej vety nie je možné dospieť ani k záveru, či je rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku vecne správne, keďže výroku nekorešponduje relevantné odôvodnenie (m. m. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/41/2011 zo dňa 29.09.2011). „Podobne ako v skutkovej oblasti, aj v oblasti nedostatočne vyloženej a zdôvodnenej právnej argumentácie (subsumpcia skutkového stavu pod zvolené právne normy) nastávajú obdobné následky vedúce k neúplnosti a hlavne k nepresvedčivosti rozhodnutia, čo je však v rozpore nielen s požadovaným účelom súdneho konania, ale tiež aj so zásadami spravodlivého procesu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.“ (I. ÚS 33/2012)). Správny súd musí dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

10. Krajský súd primárne v bodoch 41.- 45. popísal zistenia z administratívneho spisu a skonštatoval porušenie § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z., keď správny orgán nerozhodol o prepustení žalobcu v zákonnej subjektívnej dvojmesačnej lehote plynúcej odo dňa, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia, čím došlo k zániku práva z dôvodu jeho nevykonania v stanovenej lehote. Následne, v bode 46. uviedol, že v ďalšom konaní bude na sťažovateľovi, aby sa riadne vysporiadal s tým, či bolo možné postupovať voči žalobcovi v personálnom konaní aj bez hodnoverného zistenia nadriadeného o tom, že žalobca bol vodičom predmetného motorového vozidla, účastného na dopravnej nehode, resp. či žalobcove konanie spočívajúce v odmietnutí podrobiť sa dychovej skúške na prítomnosť alkoholu a premiestnení vozidiel účastných dopravnej nehody pred príchodom polície bolo takým previnením, za ktoré bolo možné bez

ďalšieho začať voči nemu personálne konanie o jeho prepustení zo služobného pomeru alebo nie a takýmto by bolo iba v spojení s uvedenými dvoma skutkami.

11. V rozpore s vyššie uvedeným v bodoch 49.-51. napadnutého rozsudku súd uviedol, že správne orgány v dostatočnom rozsahu zistili skutkový stav, ktorý im umožnil vec náležite posúdiť a taktiež súd nezistil ani rozpor zisteného skutkového stavu vo veci s administratívnym spisom. Odôvodnenie rozhodnutia žalovaného považoval za dostatočný základ na jeho vecné preskúmanie nakoľko z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia vyplývalo, aké skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, ako žalovaný vyhodnotil vykonané dôkazy, pri použití akých právnych predpisov a k akým došiel záverom. Krajský súd záverom uviedol, že nezistil žalobcom namietanú nezákonnosť (nepreskúmateľnosť) napadnutého rozhodnutia.

12. Vzhľadom na uvedené ide o zjavne protirečivé závery súdu, nakoľko krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku najprv spochybňuje zákonnosť preskúmaného rozhodnutia, vrátane zisteného skutkového stavu, a následne naopak skutkový stav i odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia považuje za dostatočné a súladné so zákonom. Zároveň chýba aj právna úvaha vo vzťahu k tomu, či v postupe správneho orgánu išlo o podstatné pochybenie, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. V bode 53. súd iba uznal za dôvodnú vznesenú námietku podstatného porušenia ustanovení o konaní pred správnymi orgánmi, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia a preto napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že „...dôvodom pre zrušenie rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy nebude akékoľvek porušenie procesného predpisu ale len také, ktoré je podstatné, teda porušenie určitej intenzity, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia...“ (Baricová J. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C.H.Beck, 2018, s. 945).

13. V ďalšom považuje súd na nevyhnutné uviesť, že arbitrárnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí súdov je najčastejšie daná rozporom súvislosti ich právnych argumentov a skutkových okolností prejednávanych prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (napr. IV. ÚS 115/03 <.). „Súd by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia, dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 114/08).

14. Vzhľadom na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky kasačný súd poznamenáva, že v odôvodnení krajského súdu došlo k zjavnému rozporu právnych argumentov, čím došlo k porušeniu práva sťažovateľa na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne odpovie na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Napadnutý rozsudok postráda dostatočne argumentačne zrozumiteľný výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení, pričom argumenty súdu musia byť jasné, zrozumiteľné a dostatočne konkrétne. Súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu je totiž nepochybne požiadavka, aby sa príslušný všeobecný súd v konaní právne korektným spôsobom a zrozumiteľne vyrovnal nielen so skutkovými okolnosťami prípadu, ale aj s vlastnými právnymi závermi, ktoré ho viedli ku konkrétnemu rozhodnutiu.

Podľa 462 ods. 1 S.s.p., ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

15. Kasačný súd s ohľadom na uvedené skutočnosti napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 462 ods. 1 S.s.p. Ostatnými sťažnostnými bodmi sa kasačný súd nezaoberal, nakoľko zistil závažný dôvod odôvodňujúci zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Úlohou krajského súdu bude v ďalšom konaní vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť, pričom krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania v zmysle § 467 ods. 3 S.s.p. Právnym názorom kasačného súdu je krajský súd viazaný (§ 469 S.s.p.).

16. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.